

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 2. Ilekroć jest mowa w niniejszym rozporządzeniu:

- a) o wyniku — należy przez to rozumieć zysk powiększony o podatek obrotowy (akumulacja) lub stratę pomniejszoną o podatek obrotowy,
- b) o planowanym osobowym funduszu płac — należy przez to rozumieć osobowy fundusz płac ustalony dla przedsiębiorstw przez jednostkę nadrzędną w rocznych wskaźnikach techniczno ekonomicznych.

II. Odpis na fundusz zakładowy.

§ 3. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r., jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w 1959 r. swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy — w porównaniu z wynikiem planowanym na 1958 r. — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów § 3 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo w 1959 r. osiągnie wynik lepszy w porównaniu z wynikiem 1958 roku, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 0,2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 rok za każdy procent poprawy wyniku.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego różnicuje stawki odpisów dodatkowych na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw, tak aby średnia odpisów na fundusz zakładowy odpowiadała stawce określonej w ust. 1.

3. Odpis dodatkowy nie może przekraczać 80% sumy przyrostu zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo w stosunku do roku 1958 lub 80% sumy, o którą zmniejszyło stratę 1958 roku.

§ 6. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na 1959 r. zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na 1959 r., a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na 1959 r. na zasadach określonych w § 5 ust. 1, z tym że odpis dodatkowy nie może przekraczać 80% sumy przyrostu zysku osiągniętego w stosunku do zysku planowanego lub 80% sumy, o którą zmniejszono planowaną stratę.

§ 7. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy na tych samych zasadach co przedsiębiorstwa, o których mowa w § 6.

§ 8. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalenia odpisów na fundusz zakładowy określone w § 6 na inne przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy skorygować wynik osiągnięty w 1959 r. stosownie do przepisu art. 6 ustawy

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik 1959 r. koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. w stosunku do 1958 r., a w przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 6, 7 i 8 — w stosunku do planu na 1959 r.

3. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik za 1958 r. (wynik planowany na rok 1959) w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na 1959 r. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 10. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 11. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się akumulację osiągniętą przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 12. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 11, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług — przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwu, które zgodnie z § 12 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1959 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 16. Na podstawie decyzji Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 17. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 18. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz